

Sport i řízení auta jsou pro mě ventilem

➔ Michael Málek a Karel Papež   📁 archiv společnosti SUZUKI

Od dětství jste se hodně věnoval sportu. Chodil jste i na sportovní základní školu. Co vás odvedlo od sportu k divadlu?

Náhoda. Nebyl jsem tak dobrý, abych mohl od 15 let hrát jenom hokej, takže jsem řešil otázku, co dál. Zjistil jsem, že se přijímačky na konzervatoř konají dříve než na ostatní školy, řekl jsem si, že je to dobré zkusit. Když mě nevezmou, zůstane mi možnost výběru z ostatních škol. Tak jsem to zkusil, no a oni mě vzali.

Kdy jste poznal, že je pro vás divadlo správnou cestou?

Od první chvíle, po prvním týdnu studia. Okamžitě mě to chytlo. Byl jsem na konzervatoři takovým šprtem. Chodil jsem na předměty navíc a čtyřikrát v týdnu jsem byl na nějakém představení. Byly i chvíle, kdy jsem viděl všechna představení, která se v Ostravě hrála, ve všech divadlech. Bylo to stejně ponoření do věci, jaké jsem zažíval v hokeji, kdy jsme s klukama měli dvoufázové tréninky. Já si dal takové dvoufázové tréninky divadla. Bylo to skvělé období.

Co pro vás dneska znamená sport?

Strašně moc. Snažím se hodně hýbat a dál hraji hokej. Sport je pro mě ventil, člověk při něm zapomene

„Člověk při sportu a za volantem zapomene na všechny trampoty,“ říká v rozhovoru herec a muzikant Patrik Děrgel.

na všechny trampoty, na řešení věci. Může na hodinu vypnout a zahrát si třeba badminton. To je super.

Hodí se vám pohybová průprava v divadle?

Určitě. A hlavně pak dril, který se sportem souvisí. V dorostenecké extralize jsme trénovali každý den. Někdy jsme začínali už v šest ráno, což pro mě znamenalo vstávat ve čtyři, protože jsem dojížděl do Orlové. Vše mělo svůj řád, disciplínu, odmala na nás byl vyvíjen tlak, abychom podávali co nejlepší výkony. Vlastně to bylo i důvodem, proč jsem v tom nechtěl pokračovat, vytratila se z toho pro mě důležitá radost ze hry.

Nicméně hokej je sportem kolektivním a divadlo je také hodně kolektivní. Poslouchat připomínky režiséra je jako poslouchat připomínky trenéra, takže je to vlastně stejné.

Zhruba před rokem se vám narodil syn.

Jak se vám daří skloubit divadlo, hudební a sportovní aktivity s rodinou?

Je to rodinná alchymie, aby vše fungovalo. Člověk musí plánovat každý den, každou hodinu, a hodně dopředu. Stále se to ještě učím. Myslím, že to nejtěžší přijde až s tím vožením na kroužky,

s logistikou přepravy. Tím, že je Váva (Vavřinec) ještě malý a je doma, jde teď hlavně o to, aby s ním člověk trávil čas.

V souvislosti s narozením syna jste v jednom rozhovoru řekl, že chcete velkou rodinu.

Jak velkou rodinu plánujete?

Co největší (smích). Mně to přijde pěkné. Mám kamaráda, kolegu z kapely, který má asi sedm bratrů a jednu sestru, a když jsme u nich na obědě a setká se celá rodina, jsou to pro mě nejkrásnější chvíle, jaké jsem viděl v rámci rodinného kruhu. Má to velkou sílu. Sedm dětí asi mít nebudu, ale rozhodně bych chtěl více než dvě.

Početné rodiny však mívají problémy s přepravou. Máte rodinný vůz?

V současnosti mám Suzuki Vitara. Tím svého kluka vozím, kam se dá. Hodně se do něj vejde. Kamkoliv jedeme, vozíme sedačku, kočárek, židličku, dříve jsme na chalupu ještě vozili i postýlku. S malým dítětem je toho strašně moc zapotřebí, takže se velké auto hodí. Nehledě na to, že s dítětem v autě člověk víc myslí na bezpečnost.

Vejde se mi tam vše, co potřebuji, a cítím, že kdyby se něco dělo, tak je toto auto dostatečně velké na to, aby nás nějakým způsobem ochránilo. Toho si teď vážím hodně.

Jaký jste řidič?

Když jedu sám, jsem jako kamionák, který se může projet v osobáku (smích), když ale jedu s rodinou, jsem strašně klidný. Rád řídím, ale nejsem ten typ, co by se tlačil, a když na semaforu blikne červená, tak s přivřenýma očima vidí oranžovou. Když jedu sám, jízdu si užívám. To někdy jezdím, upřímně řečeno, jako prase.

Auto vám tedy slouží jak k potěšení, tak k práci?

To jo. Tenhle vůz navíc moc nežere. Má možnost volby sportovního režimu, kdy se spotřeba navýší

PATRIK DĚRŽEL (28)

Vystudoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě a Divadelní akademii múzických umění v Praze (činoherní herectví). Zkušenosti sbíral v Národním divadle moravskoslezském, v Divadle Petra Bezruče a v Těšínském divadle. V současné době hraje na prknech Švandova divadla a Národního divadla v Praze.

asi o půl litru, což je nic, ale na jízdě je to cítit. To je dobré, to můžu. Když jedeme na chalupu, jsou tam takové krásné serpentiny a mně to připadá jako závody do vrchu. Tam si to užívám.

Řízení je tedy pro vás relax?

Hm. Strašně rád při něm vypnu a jedu.

Na zkoušky s kapelou jezdím do Ostravy, protože většina členů je z Ostravska. Když jedu na otočku, cestuji vlakem, protože autem to nedává smysl, ale pokud mám třeba dva dny, tak jedu autem vždycky, protože ty čtyři hodiny, které cesta zabere, jsou pro mě čtyřmi hodinami svobody, kdy nemusím řešit nic jiného než řízení a cestu. To je super.

V čem vás aktuálně můžeme vidět, co chystáte?

V divadle Palace teď chystáme Penzion pro svobodné pány. Premiéra bude v půlce ledna. Na to se moc těším, protože to má nádherný text a jde také o slavný český film s panem Abrhámem a paní Janžurovou. Myslím, že je to super komedie, hodně chytře napsaná. Už když si to člověk čte, je to vtipné. Na to se těším.

Ve Švandově divadle pak stále hrajeme Hamleta. To je moje srdcovka. A v Národním divadle na Nové scéně jsme měli začátkem roku premiéru takové hodně free až úchylné věci, která se jmenuje Jsme v pohodě. Myslím, že je to také dobré vidět.

Nakolik je pro vás hraní v divadle jiné než před kamerou? Co vás baví na jednom či druhém?

Na divadle mě baví nejvíce kolektivnost, která je obzvláště tady ve Švandáku hodně patrná. Tady jsme parta, skupina lidí, kteří se dobře znají a dělají spolu divadlo proto, že je jim tak dobře. To si pak člověk nepřípadá vůbec jako v práci a chce tu trávit všechnen čas.

Natáčení je pro mě něco úplně jiného. Jde o zpětné, které vás na určitý čas vytrhne z každodenní práce v divadle. Třeba tři měsíce pak z domovské základny jezdíte někam jinam, jste součástí nového kolektivu, pro mě je to vždy vítané osvěžení, příležitost pracovat s novými lidmi, poznávat další kolegy a učit se od nich.

